

Valvoja! Tilaisin alkuruoaksi julkisen varoituksen ja pääruoaksi seuraamusmaksun

16.11.2017 • BLOGI • Erkki Rajaniemi

Finanssivalvonta on kuluvan vuoden aikana uudistanut organisaatorakennettaan. Vakuutusasiat on keskitetty yhdelle osastolle, kolmeen eri toimistoon. Samalla osaamista on vahvistettu rekrytoimalla lisää asiantuntemusta. Mikäli jumalat, johtokunta ja budjetti suovat, on asiantuntemusta tulossa lisää organisaation edelleen kehittämisen tarkentuessa.

Muutokset ovat heijastuma vakuutusalan yhä kiihtyvistä muutoksesta. Yhtiöt, konsernit ja ryhmittymärakenteet ovat niiden kysymysten asetteluiden edessä, joita vaikkapa kustannustehokkuusvaatimukset aiheuttavat. Tehostamisessa ei sinällään ole valvojan kannalta normivastaista tai kiellettyä. Ehkäpä päinvastoin.

Uudenlaisia liiketoiminta- ja yhteistyöratkaisuja lienee siten aina tarkoituksenmukaista harkita. Se, että toimijalla on rahaa toteuttaa suunnitelmansa, tai että esimerkiksi uudet digitaaliset toimintatavat ne mahdollistavat, ei kuitenkaan välttämättä tarkoita suunniteltujen toimien sallittavuutta. Voisi olla hyvä pysähtyä vetämään happea silloin, kun ”asiakaslähtöisyys” tai kumppanuusajattelu saa sellaiset mittasuhteet, että riskienhallinnalle ja hyvälle hallinnolle ei enää riitä kiinnostusta – normien tosiasiallista tarkoitusta ja toimiluvan merkitystä unohtamatta.

Asian voisi tiivistää toteamalla, että vaikuttaa siltä, että kielletyn ja sallitun välinen rajapinta miellettiin aiemmin selvemmin kuin nykyisin. Toiminnan ra-

jojen testaaminen alkaa muodostua trendinomaiseksi. Toimijoilla pitäisi kuitenkin olla oma toimiva compliance-toimintonsa, koska niiden hallituksilla ja toimivalla johdolla on aina itsellään vastuu liiketoimintansa ja sen kehittämisen lainmukaisuudesta. Finanssivalvonnalle ei tätä voi ulkoistaa, vaikka se mukavaa saattaisi ollakin.

Jossakin määrin valvontamaailman muuttumista kuvaavat myös tokaisut, joissa valvottava ilmoittaa olevansa tietoinen normistosta, mutta päätyneensä muunlaiseen ratkaisuun. Tai että työeläkelainsäädännön uudistamistarvetta voi pitää ilmeisenä sen liiketoimintaa rajaavaan luonteen vuoksi. Finanssivalvonnan näkökulmasta asia on selkeä: lakia valvotaan sen mukaan, minkälaiseksi eduskunta on sen säätänyt. Jos ei siitä välitä, tai harkitsee mahdollisuutensa toimia huonosti, saa sen mitä tilaa.

Aiemmin tarkastuskirjeet riittivät yhteisöjen toiminnassa havaittujen puutteiden korjaamiseksi. Nykyisin tämäkin raja on joissakin tapauksissa ylitetty. Finanssivalvonta antoi taannoin vakuutusala koskevan julkisen varoituksen. Vaikuttaa siltä, ettei se jää viimeiseksi, jos ei heräämistä tapahdu.

Kirjoittaja

Kirjoittaja Erkki Rajaniemi toimii
Finanssivalvonnan johdon neuvonantajana ja johtoryhmän jäsenenä.